

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฏกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฏกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฏกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓ ในกฏกระทรวงนี้

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙)

“บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย” หมายความว่า การตกลงให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สินไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

“ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง หรือมีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือ (๙) หรือบุคคลที่ลูกค้าทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

“ข้อมูลสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคหรือข้อมูลเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่สามารถแสวงหาได้จากแหล่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป และผู้เข้าถึงหรือผู้แสวงหาข้อมูลนั้น อาจต้องจ่ายหรือไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเพื่อการได้รับข้อมูลดังกล่าว รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้ประชาชน หรือกลุ่มธุรกิจกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด สามารถเข้าถึงได้เพื่อตรวจสอบหรือทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ

“บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในหรือต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล

รัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาล ฝ่ายตุลาการ องค์การตามรัฐธรรมนูญ อัยการ หรือทหาร ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ร่วมงานใกล้ชิด และบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในองค์การระหว่างประเทศ เช่น กรรมการบริหาร รองกรรมการบริหาร และสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเท่าเทียมกับระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าวต้องได้รับการทบทวนเป็นระยะและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

นโยบายและระเบียบวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงมาตรการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันอาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวิธีดำเนินธุรกิจใหม่รวมถึงกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือที่กำลังพัฒนาสำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่และที่มีอยู่แล้ว

การดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการประเมินความเสี่ยงตามข้อ ๔ วรรคสอง และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้น ก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่

มาตรการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าที่ปกปิดชื่อจริงหรือใช้ชื่อแฝง

ข้อ ๗ ห้ามสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) รวมทั้งกรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง ตัวแทนและสำนักงานผู้ดำเนินการแทน เปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ อันอาจมีผลทำให้ลูกค้าทราบ เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือรายงานข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องของลูกค้าไปยังสำนักงาน

ข้อ ๘ ในกรณีที่สงสัยว่าธุรกรรมใดอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

ลูกค้า หากมีเหตุให้เชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะเป็นการทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องจัดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ข้อ ๙ ในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ถ้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียกเว้นในการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำการธุรกรรมไว้หรือไม่ก็ตาม และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป

หมวด ๒

การบริหารความเสี่ยง

ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้น เพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการในข้อ ๔ กับลูกค้าทุกราย ตั้งแต่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย

ข้อ ๑๒ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าทุกรายให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้าโดยในรายที่มีความเสี่ยงสูง ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุด และในรายที่มีความเสี่ยงต่ำ อาจพิจารณาลดความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและระเบียบ

วิธีการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๑๓ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และที่นำมาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

ส่วนที่ ๒

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ

เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง

ข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๔ และข้อ ๕ จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอันหมายถึงความรวมถึงปัจจัยความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากลูกค้า ได้แก่

(ก) กรณีที่ข้อมูลหรือผลการตรวจสอบการระบุตัวตนของลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าระบุว่า ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) โครงสร้างการถือหุ้นมีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจตามปกติ

๒) ตรงกับข้อมูลที่สำนักงานแจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

๓) ประกอบอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงตามที่เลขาธิการกำหนด

๔) เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง หรือ

๕) ถูกพิจารณาโดยนัยอื่นว่ามีความเสี่ยงสูงไม่ว่าทางด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(ข) กรณีที่ตรวจสอบพบว่า ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้าดำเนินไปอย่างผิดปกติ

(๒) ปัจจัยความเสี่ยงอันเกิดจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงในการฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ลูกค้ามีถิ่นที่อยู่ไม่ว่าชั่วคราวหรือถาวร มีการประกอบอาชีพ มีแหล่งที่มาของรายได้ หรือทำธุรกรรมในพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์หรือประเทศซึ่งเลขาธิการกำหนดว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) นำปัจจัยความเสี่ยงตาม (๑) และ (๒) มาพิจารณาบริหารความเสี่ยงของลูกค้าอย่างเคร่งครัด และในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ประเมินถึงปัจจัยความเสี่ยงข้างต้นกับ

ข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าแล้วพบว่าปัจจัยตาม (๑) หรือ (๒) ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้ลูกค้าดังกล่าวเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ช่องทางการให้บริการ ประเภทของธุรกรรม ประเภทของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ข้อมูลรายชื่อที่มีความเสี่ยงจากแหล่งข้อมูลอื่น เป็นปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงสูงร่วมด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงโดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น หรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า เกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของลูกค้า ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรม การกำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงและอนุมัติผลการตรวจทานข้อมูลตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในกรณีที่ลูกค้ามีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(๓) กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนที่ ๓

การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ
เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงต่ำ

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจลดระดับความเข้มข้นในการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าลงได้ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลดระดับความเข้มข้นในการขอข้อมูลการระบุตัวตน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมจากประเภทของลูกค้า ประเภทของธุรกรรมหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงิน มูลค่าของธุรกรรมและความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๒) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า

(๓) ลดระดับความเข้มข้นในการตรวจทานข้อมูลปัจจุบันของลูกค้า ปัจจัยหรือลักษณะในการพิจารณาลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ มีส่วนร่วมในการกระทำหรือมีการทำธุรกรรมหรือมีการดำเนินการใด ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ต้องปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าดังกล่าวให้เป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดตามข้อ ๑๕ ทันที

หมวด ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

ส่วนที่ ๑

การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าทั่วไป

ข้อ ๑๘ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อ

(๑) เริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

(๒) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

(๓) ไม่ว่าครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีร่องรอยความต่อเนื่องร่วมกันมีมูลค่าตั้งแต่เจ็ดแสนบาทขึ้นไป หรือ

(๔) ที่เป็นการโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละครั้งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(๕) มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๖) มีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตามข้อ ๑๙ (๑) และ (๒)

ข้อ ๑๙ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้า และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูลหรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลสาธารณะที่น่าเชื่อถือนอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(๓) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กร ซึ่งมีมติของหรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายหรือเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔) ขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(๕) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำธุรกรรมตลอดช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังดำเนินอยู่ ว่ายังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้ รวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้และข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่มีอยู่ และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลของลูกค้าโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับผลการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับลูกค้าแต่ละรายตามข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้แล้วเสร็จก่อนหรือระหว่างการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ในโอกาสแรกที่สามารถทำได้ ภายหลังจากที่มีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ทั้งนี้ การดำเนินการในภายหลังการสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ และไม่กระทบกระเทือนถึงการระงับการดำเนินการกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การระบุตัวตนของลูกค้าและระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้าให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้าได้มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้าจริง และต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย

ข้อ ๒๑ ภายใต้งบข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจของลูกค้า ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็นเจ้าของและอำนาจในการควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นด้วย

ข้อ ๒๒ ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๒๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ดังนี้

(๑) ระบุตัวตนของลูกค้าและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลและหลักฐาน ดังนี้

(ก) ชื่อและประเภทตามกฎหมายตลอดจนข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ได้ถึงสถานะทางกฎหมายและการมีอยู่จริงของนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล และผูกพันนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย รวมทั้งให้ระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีตำแหน่งบริหารระดับสูง ทั้งนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการตรวจสอบบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๑๙ (๓) ด้วย

(ค) สถานที่ตั้งตามที่จดทะเบียนและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(๒) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง โดยใช้ข้อมูล ดังนี้

(ก) สำหรับลูกค้าที่เป็นนิติบุคคล ได้แก่

๑) ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคล โดยพิจารณาจากการได้รับผลประโยชน์หรือการถือสิทธิเป็นเจ้าของ

๒) ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลตาม ๑) หรือในกรณีที่มิใช่บุคคลธรรมดาตาม ๑) ให้ระบุบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมนิติบุคคลโดยวิธีการอื่น ในกรณีที่มิใช่

๓) ในกรณีที่มิสามารถระบุบุคคลธรรมดาตาม ๑) หรือ ๒) ได้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของนิติบุคคลนั้น

(ข) สำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ได้แก่

๑) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ ให้ระบุผู้ก่อตั้ง กรรมการทรัสต์ ผู้คุ้มครอง (ในกรณีที่มี) ผู้รับผลประโยชน์ และบุคคลธรรมดาผู้ใช้อำนาจในการควบคุมทรัสต์ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในสายการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของด้วย

๒) ในกรณีที่เป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์ของทรัสต์ ทรัพย์สินที่จะให้เป็นกองทรัสต์

๓) ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายประเภทอื่น ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งที่เท่าเทียมหรือคล้ายกัน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มิสามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ ๑๙ ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๒๔ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งต่อไป สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) อาจใช้ข้อมูลการตรวจสอบตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) และ (๔) ที่ได้จัดทำไว้แล้วสำหรับลูกค้ารายเดียวกันได้ เว้นแต่จะมีความสงสัยในความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๒๕ ให้เลขาธิการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ในการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายกระทรวงนี้

ข้อ ๒๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้าทุกราย ทั้งลูกค้าใหม่และลูกค้าปัจจุบัน ในกรณีลูกค้าปัจจุบัน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอ ให้ติดตามและตรวจสอบข้อมูลให้ครบถ้วนและให้บริหารความเสี่ยงและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อมีข้อมูลที่ครบถ้วนและเพียงพอแล้ว

(๒) ลูกค้าที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในการเดินบัญชีหรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นเวลานาน หรือเป็นลูกค้าซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ และไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ ให้กำหนดมาตรการให้ลูกค้าต้องติดต่อกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๔) ในการทำธุรกรรมครั้งต่อไป ทั้งนี้ เพื่อจะได้ขอข้อมูลจากลูกค้าได้ในโอกาสแรกและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อมูลดังกล่าวต่อไป

(๓) ลูกค้าที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเพียงพอและไม่สามารถติดตามข้อมูลให้ครบถ้วนและเพียงพอได้ ให้พิจารณายุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าว

ทั้งนี้ การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคสองให้เป็นไปตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

ส่วนที่ ๒

ผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๗ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิตหรือการประกันภัยอย่างอื่นที่มีการลงทุนรวมอยู่ด้วย นอกจากต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ให้สถาบันการเงินระบุข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้ระบุชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้

(๒) กรณีผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยได้รับการกำหนดโดยลักษณะพิเศษ หรือโดยสถานะหรือโดยทางอื่น ให้ระบุข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้รับประโยชน์อย่างเพียงพอที่จะสามารถระบุผู้รับประโยชน์ได้ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๘ ให้สถาบันการเงินดำเนินการพิสูจน์ทราบข้อมูลการแสดงตนของผู้รับประโยชน์ตามข้อ ๒๗ (๑) และ (๒) ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ ๒๙ ให้สถาบันการเงินกำหนดให้การพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้ำ

กรณีที่พบว่าผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำอย่างเข้มข้น รวมถึงดำเนินการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและตรวจสอบเพื่อยืนยันผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังกล่าว ในเวลาที่จะต้องจ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย

กรณีที่พบว่า ผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองหรือในกรณีที่มีการกำหนดโดยลักษณะพิเศษหรือโดยทางอื่น ให้บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองเป็นผู้รับประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันภัย สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผู้ถือกรรมธรรม์ประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ซึ่งเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองนั้นอย่างเคร่งครัดก่อนแจ้งให้ผู้บริหารระดับสูงทราบ และอนุมัติการจ่ายตามกรรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ หากพบข้อสงสัยเกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้พิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ได้ ให้สถาบันการเงินปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม หรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำและพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๓๑ สถาบันการเงินอาจกำหนดให้ลูกค้ำที่ทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ เป็นลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำ

(๑) กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันไม่เกินห้าหมื่นบาท ในแต่ละปีหรือกรรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียว ในจำนวนไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ

(๒) กรรมธรรม์ประกันชีวิตที่ลูกค้ำหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิได้รับคืนเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรรมธรรม์ประกันภัย เมื่อเสียชีวิต พิกัด หรือทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวรเท่านั้นและไม่มีการสะสมเงินหรือให้ปันผลหรือดอกเบี้ยควบคู่กับการประกันชีวิตนั้น

สถาบันการเงินอาจพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๖ สำหรับลูกค้ำที่มีความเสี่ยงต่ำตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีก็ได้

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับผู้ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) มีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวตามข้อ ๑๘ (๒) กับบุคคล นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายโดยไม่เคยจัดให้มีการแสดงตนและดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายดังกล่าวมาก่อน ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบข้อมูลของบุคคล นิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓)

- (๒) ตรวจสอบการทำธุรกรรมในขณะทำธุรกรรม หรือเมื่อมีการทำธุรกรรมเสร็จสิ้นแล้วหากสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้รายงานการทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ส่วนที่ ๔

การส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๓๓ กรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอนต้องจัดให้คำสั่งโอนมีข้อมูลลูกค้า ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อเต็มของลูกค้าผู้ส่งโอน
- (๒) หมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอน กรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง หรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง
- (๓) ที่อยู่ของลูกค้าผู้ส่งโอน หรือหมายเลขประจำตัวประชาชนหรือหมายเลขประจำตัวบุคคลที่รัฐออกให้ หรือวัน เดือน ปีและสถานที่เกิด
- (๔) ชื่อเต็มของผู้รับเงิน
- (๕) หมายเลขบัญชีของผู้รับเงินกรณีที่เป็นคำสั่งโอนเงินเข้าบัญชีที่ผู้รับเงินมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้รับคำสั่ง หรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ กรณีที่ผู้รับเงินไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้รับคำสั่ง

ในกรณีที่มีการส่งคำสั่งโอนเงินเป็นคำสั่งรวมจากลูกค้าผู้ส่งโอนรายเดียวไปยังผู้รับเงินหลายรายสถาบันการเงินไม่ต้องส่งหรือรับข้อมูลตามวรรคหนึ่ง แต่ต้องมีข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงิน และในคำสั่งโอนเงินที่เป็นคำสั่งรวมดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ส่งคำสั่งโอนและผู้รับเงินทั้งหมดรวมอยู่ในระบบคำสั่งร่วมนั้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินนั้นได้

ข้อ ๓๔ ให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าก่อนส่งคำสั่งโอนเงินไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศสำหรับลูกค้าที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ให้สถาบันการเงิน ผู้ส่งคำสั่งโอนและสถาบันการเงิน ผู้รับคำสั่งโอนดำเนินการส่งและรับข้อมูลของลูกค้าพร้อมคำสั่งโอนตามข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง เว้นแต่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งสามารถได้รับข้อมูลดังกล่าวโดยวิธีอื่น ก็ให้ส่งข้อมูลหมายเลขบัญชีของลูกค้าผู้ส่งโอนในกรณีที่ลูกค้าส่งโอนจากบัญชีที่ตนมีอยู่กับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง หรือให้ส่งข้อมูลหมายเลขอ้างอิงต่าง ๆ ที่สามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ได้ในกรณีที่ลูกค้าผู้ส่งโอนไม่มีบัญชีกับสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่ง

ในกรณีที่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนร้องขอหรือได้รับคำสั่งจากสำนักงาน ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน จัดหาและส่งข้อมูลของลูกค้าที่ยังไม่ได้ส่งตามวรรคหนึ่งแก่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนหรือสำนักงาน แล้วแต่กรณี ภายในสามวันทำการ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินเป็นตัวกลางในสายการโอนเงิน ให้ส่งข้อมูลผู้โอน พร้อมคำสั่งโอนเงินตามที่ได้รับจากสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้โอน ไปยังสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้รับโอนให้ครบถ้วน

ในกรณีที่มีข้อจำกัดหรืออุปสรรคอันเกิดจากเทคโนโลยีในการส่งคำสั่งโอนเงิน ทำให้ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ได้รับมาจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนต้นทาง สถาบันการเงินตัวกลางต้องเก็บรักษาข้อมูลตามคำสั่งโอนเงินไว้เป็นเวลาห้าปี นับจากวันที่ได้รับคำสั่งโอนเงินนั้น

สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน

ในกรณีที่คำสั่งโอนเงินมีข้อมูลของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินตัวกลางต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าวและกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๓๗ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ส่งคำสั่งโอนและลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน โดยอาจรวมถึงมาตรการตรวจสอบในขณะรับคำสั่ง ในระหว่างดำเนินการตามคำสั่ง หรือหลังจากดำเนินการตามคำสั่งแล้ว

ข้อ ๓๘ สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงิน ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าผู้รับเงินก่อนจ่ายเงินตามคำสั่งโอน ในกรณีที่ไม่เคยมีการตรวจสอบมาก่อน

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่มีการรับคำสั่งโอนเงินซึ่งมีข้อมูลของผู้ส่งคำสั่งโอนเงินหรือลูกค้าผู้รับเงินไม่ครบถ้วน สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินต้องมีแนวทางปฏิบัติซึ่งออกตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดกระบวนการในการปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งดังกล่าวและกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

ข้อ ๔๐ ให้นำบทบัญญัติในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) โดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนมูลค่าเงินที่เป็นทั้งผู้ส่งคำสั่งและรับคำสั่งในการให้บริการรายเดียวกัน ตรวจสอบข้อมูลลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมของลูกค้าผู้ส่งคำสั่งโอน และลูกค้าผู้รับเงิน เพื่อทราบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและต้องพิจารณารายงานต่อสำนักงานหรือไม่

(๒) ในการให้บริการโอนมูลค่าเงินข้ามประเทศ หากพบว่า มีธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและอาจมีผลกระทบหรือความเสียหายเกิดขึ้นในประเทศ ให้รายงานการทำธุรกรรมดังกล่าวเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ข้อ ๔๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ที่ให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องปฏิบัติตามส่วนนี้ หาก

(๑) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผลมาจากธุรกรรมการใช้บัตรเครดิต บัตรเดบิต หรือบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะให้วงเงินในการใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้ ตามแนวทางที่เลขาธิการกำหนด

(๒) การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) หรือระหว่างสถาบันการเงินกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙) ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๙)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ การพึงพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า การกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

ส่วนที่ ๑

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ

ข้อ ๔๒ ให้สถาบันการเงิน ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม และยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ กับสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ที่จัดตั้งโดยได้รับอนุญาตแต่ไม่มีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงในประเทศที่ได้รับอนุญาต หรือมีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงแต่ไม่ได้ดำเนินการในประเทศที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งและไม่อยู่ในสถานะที่ได้รับการกำกับดูแล

(๒) ที่สร้างความสัมพันธ์อย่างสถาบันการเงินตัวแทนหรือให้บริการทางการเงินหรือเปิดบัญชีกับสถาบันการเงินตาม (๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่สถาบันการเงินสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงิน
ตัวแทนในต่างประเทศ ไม่ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการทำธุรกรรมที่เป็น
การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างสถาบันการเงินคู่ค้า
หรือสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมแทนเพื่อลูกค้า สถาบันการเงินต้องดำเนินการระบุตัวตนและระบุ
ข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทนตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) และ (๓) และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของ
สถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวรวมถึงพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการ
กำกับดูแลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อ
การร้ายของสถาบันการเงินตัวแทนนั้น

ข้อ ๔๔ ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน ประเภทการ
ชำระเงินโดยผ่านบัญชีโดยตรง ซึ่งหมายถึง กรณีที่สถาบันการเงินอนุญาตให้ลูกค้าของสถาบันการเงิน
ตัวแทนทำธุรกรรมผ่านบัญชีของสถาบันการเงินตัวแทนที่เปิดไว้กับสถาบันการเงินได้ โดยไม่ต้องผ่าน
การพิจารณาส่งคำสั่งจากสถาบันการเงินตัวแทน สถาบันการเงินต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงและ
ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าสถาบันการเงินตัวแทน และสถาบันการเงิน
ต้องรับรองได้ว่า จะได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบเพื่อทราบ
ข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้ารายนั้นจากสถาบันการเงินตัวแทนตามที่ร้องขอ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่สถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ เป็นสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่
ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
ให้สถาบันการเงินขอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามการ
ฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและต้องดำเนินการตรวจสอบ
ความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวด้วย

สถาบันการเงินควรพิจารณาปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม
และยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หากสถาบันการเงินตัวแทนไม่มีนโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มี
ประสิทธิภาพหรือสถาบันการเงินตัวแทนหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทน
นั้นเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน
ในต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้าย สถาบันการเงินต้องใช้ความระมัดระวังในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจและ
ตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินตัวแทนนั้นอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณายุติ
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจทันทีที่ตรวจสอบพบว่า สถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการ
ฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ส่วนที่ ๒

การพึงพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้า

ข้อ ๔๗ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพึงพาบุคคลที่สามในการตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ หรือเพื่อแนะนำธุรกิจ เมื่อรับรองได้ว่า

(๑) จะได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔)

ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ จากบุคคลที่สาม

(๒) บุคคลที่สามต้องส่งสำเนาเอกสารหรือข้อมูลการระบุตัวตนและเอกสารข้อมูลอื่น ๆ ของลูกค้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๒ ได้ในทันทีที่ได้รับการร้องขอ

(๓) บุคคลที่สามได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและมีการเก็บรักษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๔) บุคคลที่สามที่มีการปฏิบัติตามข้อบังคับของหลายประเทศ ได้มีการพิจารณาความน่าเชื่อถือของประเทศนั้น ๆ จากระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแล้ว

ในกรณีที่บุคคลที่สามเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในกลุ่มหรือในเครือเดียวกันกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ที่พึงพา และกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ดังกล่าวได้ปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูลหลักฐาน และปฏิบัติตามข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ และข้อ ๕๑ และการปฏิบัติดังกล่าว ได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจ ให้ถือว่าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ได้ดำเนินการตาม (๓) และ (๔) โดยผ่านกลุ่มสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) แล้ว

มาตรการตามข้อนี้ ไม่นำมาใช้ในการจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน

การพึงพาบุคคลที่สาม หมายความว่า การพึ่งพาในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและการเก็บรักษาข้อมูลตามกฎกระทรวงนี้ ซึ่งได้รับการกำกับดูแลและตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจและบุคคลที่สามได้ดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าอยู่ก่อนที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะพึ่งพาให้บุคคลที่สามดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งใหม่ระหว่างลูกค้ากับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งบุคคลที่สามสามารถนำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ตนถือปฏิบัติอยู่มาใช้กับความสัมพันธ์ทางธุรกิจในครั้งใหม่ได้ ทั้งนี้ การพึ่งพาบุคคลที่สามจะแตกต่างจากการที่สถาบันการเงินจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือความสัมพันธ์อย่างตัวแทน ซึ่งต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงตามนโยบายและข้อบังคับของสถาบันการเงิน และผู้รับจ้างหรือตัวแทนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องรับผิดชอบในกรณีที่บุคคลที่สามไม่ดำเนินการตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าหรือการเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานหรือดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวได้ไม่ครบถ้วน

บุคคลที่สามต้องเป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรการควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสำนักงาน สาขา หรือบริษัทในเครือ

ข้อ ๕๘ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) กำหนดแผนในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อ ๕ และกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระเพื่อตรวจสอบระบบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดขั้นตอนในการจ้างพนักงาน เพื่อปฏิบัติงานภายใต้นโยบายหรือมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดให้พนักงานได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้มีพนักงานระดับบริหาร เพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ข้อ ๕๙ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตนถือหุ้นใหญ่ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจกำหนดมาตรการในการร่วมใช้ข้อมูลหรือส่งข้อมูลให้แก่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายตามวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า การทำธุรกรรมความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า หรือผลการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงมีมาตรการในการรักษาความลับจากการส่งหรือรับข้อมูลดังกล่าวอย่างเข้มงวด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ตั้งอยู่ มีความเข้มงวดแตกต่างจากมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทย ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดกว่า

ในกรณีที่สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศที่ตั้งอยู่ได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) พิจารณาเพื่อยุติการดำเนินกิจการของสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือดังกล่าว

ข้อ ๕๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องพิจารณาให้พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยหนึ่งในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำกัดความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม การทำกิจกรรม การลงทุน การร่วมทุนกับคู่ค้า ตัวแทน หรือการพึ่งพาบุคคลที่สาม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๒) ไม่จัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หากมีการจัดตั้งสำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือ ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือนั้นปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการทางกฎหมายของสำนักงานใหญ่อย่างเคร่งครัด

(๓) แจ้งข่าวสารหรือข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงสูงของพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ให้สำนักงานหรือสาขาหรือบริษัทในเครือทราบอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๕

การกำกับและตรวจสอบ

ข้อ ๕๒ กรณีที่มีความจำเป็นในการติดต่อสำนักงาน เพื่อสอบถาม ขอคำแนะนำชี้แจง หรือด้วยเหตุจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องแต่งตั้งพนักงานเพื่อเป็นตัวแทนในการติดต่อหรือประสานงานกับสำนักงาน

ข้อ ๕๓ ให้สำนักงานเป็นผู้กำกับดูแล ตรวจสอบ และติดตาม ประเมินผลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการกำกับดูแล และติดตามประเมินผล การปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริษัทในเครือที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ข้อ ๕๔ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อ ๕๓ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอาจ

(๑) ขอความร่วมมือในการกำกับดูแล และติดตามประเมินผลจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างสำนักงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแล

(๒) แต่งตั้งที่ปรึกษาซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญด้านการกำกับ ตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผล

คุณสมบัติ ค่าตอบแทน ขอบเขตอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของที่ปรึกษาด้านการกำกับตรวจสอบ หรือติดตามประเมินผลตาม (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
 ยี่งลักษณ์ ชินวัตร
 นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังไม่มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้